

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№76
гр. Перник, 28 март 2012г.

Административен съд Перник в закрито заседание проведено на двадесет и осми март през две хиляди и тринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Слава Георгиева

разглежда адм.д.№ 108/2013г. за да се произнесе, взе предвид следното:

Кметът на община Перник-Р. Я.*** оспорва решение № 406 по протокол № 4 от заседанието на 27.02.2013г. на общински съвет на община Перник, с което е приет сборния Бюджет на община Перник за 2013г. и иска неговата отмяна. Прави оплаквания за нарушаване на процесуални правила и на материалния закон. Същите се обосновават с конкретни съображения.

Преписката е окомплектована от Общински съвет Перник. Приложено е спорното решение и протокола от заседанието на общински съвет на 27.02.2013г..

Административният съд след попълване на преписката с необходимите материали постави на обсъждане допустимостта на оспорването и за да се произнесе, взе предвид следното:

На проведеното заседание на 27.02.2013 г., видно от протокол № 4, общинският съвет на община Перник с решение № 406 по т. 5 от дневния ред при поименно гласуване с 22 гласа “за” е приел сборния бюджет на община Перник за 2013г..

Решението е прието на осн. чл. 52, ал. 2 и чл. 21, т. 6 и ал. 2 от ЗМСМА, чл. 11, ал. 7 от Закон за общинските бюджети, както и във връзка с разпоредбите на ЗДБ на РБ за 2013г. и ПМС № 1/09.01.2013 г..

С доводи за незаконосъобразност изложени в жалбата, с която е сезиран съда и по съображения за приет “алтернативен бюджет”, който не отговаря на внесения от нея и не задоволява потребностите на обществеността се иска отмяната на решението на общинския съвет.

Административният съд, като съобрази предметното съдържание на оспорваното решение, счете, че то не е от характера на подлежащите на съдебен контрол за законосъобразност. Това определя недопустимостта на оспорването, поради което жалбата следва да се остави без разглеждане, а производството по делото да се прекрати.

Общинският бюджет съгласно разпоредбата на чл. 3, ал. 2 от ЗОБ е самостоятелна финансова сметка за приходите и разходите на общината за

една бюджетна година и приемането му е в компетенциите на общинския съвет съгласно чл. 21, ал.1, т. 6 ЗМСМА, респ. чл. 12 ЗОБ. Този бюджет е публичен и се контролира от местната общност по ред, определен от общинския съвет и определените със закон компетентни органи. Такъв орган е Сметната палата съгласно чл. 35, ал. 7 от ЗОБ. В този закон, който е специалният и приложимият във връзка с контрола на бюджета, не се съдържа разпоредба, която да предвижда възможност за обжалването на общинските бюджети, респ. решенията, с които се приемат пред съда. Според характера си на “самостоятелна финансова сметка за приходите и разходите за една бюджетна година” общинският бюджет, респ. неговото приемане и изменение не представлява акт, подлежащ на съдебен контрол по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Такава процесуална възможност не следва и от разпоредбата на чл. 45, ал. 5 и сл. ЗМСМА именно поради характера на тези актове. Решението, с което се приема бюджета на общината не представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК. То не е и общ административен акт по смисъла на чл. 65 от АПК, защото няма еднократно правно действие. С решението се регламентира общата рамка и правилата, по които ще се изпълнява през календарната година, за която се отнася. Решението, не представлява нормативен административен акт по смисъла на чл. 75 от АПК, тъй като не е подзаконов нормативен акт. Изхождайки от разпоредбите за държавния бюджет, който от своя страна се приема със закон за всяка година и възможността му за оспорване е по силата на чл. 12, ал. 1 от ЗКС и е нормативно регламентирана и произтича от закона се налага виждането, че щом като специалния ЗОБ не е предвидил такава възможност е недопустим съдебния контрол. Между впрочем единствено Конституцията може да овласти държавен орган с нормативна компетентност. Член 2 от Закона за нормативните актове допуска и възможността закон да овласти държавен орган да издава нормативни актове. Няма се в предвид всеки един закон, а закона, който специално се занимава с този въпрос, и това е Законът за нормативните актове. ЗНА в чл. 8 овластява общинските съвети да издават наредби, а не Законът за местното самоуправление и местната администрация или друг закон. След като действа закон, в който е дадена уредба на въпросите на нормативната компетентност, препращането може да има предвид само него, а не въобще всеки един закон. Недопустимо е да се мисли и тълкува, че всеки закон може да създава нормативна компетентност на даден орган, без това да е изрично посочено в Конституцията или в ЗНА, което би ги обезсмислило. При това положение изхождайки от съдържанието на атакувания акт състава приема, че той не попада и в приложното поле на чл. 75 от АПК.

С оглед на изложеното настоящия състав приема, че жалбата е процесуално недопустима като насочена към акт, който не подлежи на обжалване. Правото на жалба на кмета не се отрича и то е средство за

защита на материалното право чрез разрешаване на правния спор със сила на пресъдено нещо, но при липса на административно (властническо-разпоредително) правоотношение между страните липсва и материално право. Решенията на общинските съвети не следва да се определят общо и само като административни актове, които подлежат на оспорване за законосъобразност по реда на чл. 45 от ЗМСМА. Оспореното решение не е постановено от общинския съвет като страна в административно правоотношение и няма белезите на административен акт, който да подлежи на оспорване по реда на чл. 45, ал. 5 от ЗМСМА.

В подкрепа на изложеното са Определение № 5913 от 28.04.2011 г. на ВАС по адм. д. № 5221/2011 г.; Определение № 8090 от 8.06.2011 г. на ВАС по адм. д. № 6735/2011 г., Решение № 9075 от 23.06.2011 г. на ВАС по адм. д. № 5409/2011 г., Определение № 9492 от 28.06.2011 г. на ВАС по адм. д. № 8000/2011 г., Определение № 10065 от 6.07.2011 г. на ВАС по адм. д. № 6205/2011 г., Определение № 6541 от 9.05.2012 г. на ВАС по адм. д. № 5324/2012 г., Решение № 2683 от 10.03.2008 г. на ВАС по адм. д. № 6436/2007 г..

Водим от изложеното, съдия при Административен съд Перник

О П Р Е Д Е Л И:

Оставя без разглеждане оспорването на решение № 406, прието по протокол № 4 от 27.02.2013г. от заседание на общинския съвет на община Перник за приемане на сборния бюджет на община Перник за 2013г..

Прекратява производството по АД № 108/2013г. по описа на Административен съд Перник.

Определението може да се оспорва пред Върховен административен съд на Република България в 7-дневен срок от получаване на съобщението.

СЪДИЯ:/п/